

Enskild motion

Motion till riksdagen 2016/17:341

av **Andreas Norlén och Finn Bengtsson (båda M)**

Sociala insatsgrupper

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att ge polisen i uppdrag att eftersträva samarbete med samtliga kommuner med utgångspunkt i den modell som skapats genom de sociala insatsgrupperna, för att fånga upp unga som riskerar att välja en kriminell livsstil eller att engagera sig för våldsbejakande extremism, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.

Motivering

Den som systematiskt sprider otrygghet hos allmänheten och upprepade gånger sätter sig över lagarna, måste räkna med att samhället slår tillbaka. Hösten 2007 tog alliansregeringen initiativ till den första nationella mobiliseringen mot den grova, organiserade brottsligheten för att lägga grunden till en mer effektiv och mer uthållig bekämpning av sådan allvarlig brottslighet. En viktig del av mobiliseringen är ett utvecklat samarbete mellan myndigheter inom och utom rättsväsendet.

Aktionsgrupperna inom polisen är ett annat betydelsefullt inslag. Aktionsgrupperna finns spridda på åtta platser över hela landet, däribland Norrköping, och omfattar cirka 200 personer – poliser, civila brottsutredare och it-expert – som enbart arbetar mot grov organiserad brottslighet. Ett annat exempel är att regeringen har gjort det lättare att komma åt vinsterna av brottslig verksamhet, vinster som ofta är själva drivkraften bakom brottsligheten.

Om en ung person riskerar att dras in i gängkriminalitet, eller annan brottslighet, måste myndigheterna agera samordnat, snabbt och beslutsamt. På alliansregeringens uppdrag inrättades för några år sedan sociala insatsgrupper på några platser i landet, bl.a. Linköping. I grupperna samarbetar socialtjänsten, polisen och skolan kring enskilda ungdomar för att förhindra att ungdomarna ska välja en kriminell livsstil. Sekretessen mellan myndigheterna kan lyftas genom att föräldrarna eller den unge ger sitt samtycke. Dessutom har sekretesslagstiftningen ändrats så att socialtjänsten även utan samtycke kan ge mer information till polisen än förut.

Samarbete mellan socialtjänsten, polisen och skolan förekommer även på andra håll, för Östergötlands del bl.a. i Norrköping, men arbetsmetoden och samverkanskulturen behöver spridas till alla kommuner. Det finns fortfarande exempel på misstänksamhet och dålig kommunikation i relationen mellan t.ex. socialtjänst och polis. Det är inte acceptabelt. Informationsutbyte och samordnat agerande kan bidra till att färre unga fastnar i kriminalitet.

På senare år har problemet med en växande extremism, särskilt våldsbejakande islamism, uppmärksammats allt mer. Vi menar att de sociala insatsgrupperna även bör verka mot att unga engagerar sig i våldsbejakande extremism. Det är en väl så viktig uppgift som att motverka att unga väljer en kriminell livsstil av mer traditionellt slag. Den våldsbejakande extremismen, och den därmed förknippade risken för terroristattentat, utgör ett allvarligt hot mot tryggheten i vårt samhälle.

Regeringen bör ge polisen i uppdrag att eftersträva ett förtroendefullt samarbete med samtliga kommuner, med utgångspunkt i den modell som skapats genom de sociala insatsgrupperna. Anpassningar kan behöva göras utifrån de olika kommunernas storlek och behov, men grundkonceptet, en nära samverkan mellan polisen, socialtjänsten och skolan för att fånga upp unga som riskerar att välja en kriminell livsstil eller att engagera sig för våldsbejakande extremism, behövs överallt.

Andreas Norlén (M)

Finn Bengtsson (M)